

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci žalobce **H. T. CZ, s.r.o.**, se sídlem O., L. 72, v řízení zastoupeného JUDr. Stanislavem Lžičařem, advokátem se sídlem Praha 5, Holečkova 31, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2017 č.j. 1787/17/5300-22441-711913, ve věci daně z přidané hodnoty,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se po právní moci tohoto usnesení vrací z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

IV. Soud vyzývá žalobce ke sdělení čísla účtu a kódu banky, příp. dalších bankovních dispozic, pro účely vrácení zaplaceného soudního poplatku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu dne 16.3.2017 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného.

Soud zjistil, že ještě před podáním žaloby byl usnesením zdejšího soudu ze dne 9.11.2016 č.j. KSOL 10 INS 17564/2016-A-27, které nabylo právní moci dnem 9.11.2016, zjištěn úpadek žalobce.

Podle § 140c zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“), v době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze zahájit soudní (...) řízení o pohledávkách (...), které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou (...),

nejde-li o incidenční spory, ani řízení o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170).

Podle judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví dopadá ust. § 140c insolvenčního zákona i na řízení vedená správními soudy podle zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (srov. zejm. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23.1.2015 č.j. 4 As 6/2015-18, Sb. NSS č. 3198/2015, www.nssoud.cz).

V nyní posuzované věci je předmětem řízení pohledávka žalovaného vůči žalobci z titulu daně z přidané hodnoty. Taková pohledávka musí být v insolvenčním řízení uplatněna přihláškou, jak se také stalo přihláškou evidovanou v insolvenčním řízení pod kódem P65.

V nyní posuzované věci tedy bylo řízení zahájeno dne 16.3.2017 žalobou podanou v rozporu se zákazem zahájení takového řízení obsaženým v § 140c insolvenčního zákona.

Proto krajský soud řízení podle § 141a insolvenčního zákona řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s.ř.s.

Rozhodnutí o pravosti, výši nebo pořadí předmětné daně jako přihlášené pohledávky přísluší nyní toliko insolvenčnímu soudu v rámci incidenčního sporu [§ 159 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona]. U něj také již byl zahájen incidenční spor, a to žalobou insolvenční správkyne došlou soudu dne 15.3.2017 evidovanou v insolvenčním spise pod kódem C4-1., vedenou zdejším soudem pod sp. zn. 1 ICM 1422/2017.

Vzhledem k tomu, že zdejší soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku přesto, že měl řízení zastavit bez dalšího, a žalobce k této výzvě soudní poplatek zaplatil, stalo se tak k nesprávné výzvě soudu. Proto soud podle § 10 odst. 2 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci. Současně žalobce vyzval pro tyto účely ke sdělení potřebných bankovních dispozic.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Olomouci dne 30. května 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu